

XXII

Πώλησις τῆς 25 Μαΐου 1718. Τὸ ἔγγραφον εἶναι τονισμένον ἐν μέρει καὶ πλημμελῶς. Αἱ ὑπογραφαὶ αὐτόγραφοι. Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων 0,220 × 0,150.

1718, Μηνὶ Μαΐος εἰς τὴν 25.

|² † Ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ Νικολάκης | ὁ Καβλαντζάκης | [μὲ τὰ ῥγ]όνια μου |³ καὶ
μὲ τῶν ἐδικῶν μου τῇ βουλῇ ὁλονῶν, πὼς |⁴ μοῦ ἐφάνη καλὸ καὶ μὲ καλὴ μου
γνώμη, μήτε |⁵ βία, μή(τ)ε δυναστεία, ἀπεπεπράσκω καὶ πουλῶ τὸ ἀ |⁶ μπέλι μου εἰς
τὴ Γιάννιτσα, ὅσο καὶ ἂν ἔχω τὸ που |⁷ λῶ τῶν ἀνιψιῶν μου τοῦ παπᾶ Τζαννέτου καὶ
τοῦ ῥΕξάρχου |⁸ τοῦ Σερβάκη καὶ τοῦ ἐγγόνου μου τοῦ Γιωργαντᾶ, γιὰ |⁹ ἄσπρα γρό-
σια 18, νούμερο δεκοκτῶ, γὰ εἶναι πουλῇ |¹⁰ σία καθολικὴ καὶ ἀπὸ πάροις ὡς ἥλιος
σταθῇ |¹¹ σεται καὶ ὅποιος τοὺς ἀντιτείνει | τοὺς πρόσθεν γεγραμμένους | ἐγὼ ὁ Νικολά-
κης |¹² μὲ τὰ ἐγγόνια μου γὰ τὸ κεφαλιώνω καὶ εἰσὲ |¹³ αὐτὸ τοὺς ἔδωσα τὴν ὁμολο-
γία εἰς τὰ |¹⁴ χέρια τους μὲ καλὴ μου γνώμη.

|¹⁵ † κε εγὼ τρεβος δηα τρε σῆ ματηρας

|¹⁶ † δάσκαλλος Τζουβαβᾶντζης με εβαλαι ο καβλαντζῆς παρα |¹⁷ καλαῖτό καὶ
ἐγραψα.

(Ὅπισθεν δι' ἐτέρας χειρὸς)

|¹⁸ Τοῦ Νικολάκη Καβλατζάκη ἡ ὁμολογία

XXIII

Διαθήκη τῆς 9 Αὐγούστου 1720. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ, εἶναι δὲ γεγραμμένον ἐπὶ
τῆς ἐτέρας σελίδος τοῦ φύλλου χάρτου τοῦ ὑπ' ἀριθ. XIV ἔγγράφου (20 Ὀκτωβρίου
1680). Αἱ ὑπογραφαὶ ἐτέθησαν δι' ἄλλων χειρῶν.

† 1720, μηνὶ Αὐγούστου εἰς (σ)τέ(ς) 9

|² † Εἰς (σ)τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ῥΑγίου Πνεύματος
|³ καὶ τῆς Δέσποινας τῆς (σ) ῥΥπεραγίας ἡμῶ Θεοτόκου καὶ πάτω τῶν |⁴ (ν) ῥΑγίων
ἔστο(ν)τας ἐγὼ ἡ Φρονιμίτσα τοῦ παπᾶ ἡ θυγατέρα ἡ Με |⁵ τάξω, ὅπου μὲ ἠῦρε εἰς
τὸ κοιλοποιητὸ μέγας κίνδυνος καὶ φο |⁶ βουμένη τὸ θάνατο, κάνω τῇ διαταγῇ μου
γὰ εἶναι ξεχωρι |⁷ στό, εἴ τι φέρω ἀπὸ τοῦ πατέρα μου. ῥΑρχή· φοσιάνια πέ |⁸ τε, ποκά-
μισα πέτε· ἀκόμα ἄλλα τρία ποκάμισα, γτοῦφες |⁹ τρεῖς, πόλιες τρεῖς, μα(ν)τήλια
τέσσερα, ἀ(ν)τρομίδες δύο, βελέτζα |¹⁰ μία, μεσάλι ἕνα, ἕνα φόρεμα ἄτφαστο κομμᾶτι.
ῥΑκόμα ἀφίνω |¹¹ ἕνα σαρατάρι εἰς τὰ δύο Μοναστήρια, εἰς τὸ Βράνοβο καὶ
εἰς (σ)τὴ Μπω |¹² γωνίτζα. ῥΑφίνω τοῦ ἀ(ν)τρός μου τῇ ἀτρομίδα κ' ἕνα κοιμήθιο,
κ' ἕνα |¹³ ποκάμισο, κ' ἕνα ματήλι. Καὶ ὅποιος ἀθιτήσῃ τῇ διαθήκῃ μου γὰ |¹⁴ ἔρθη
εἰς τὸ κάτω κόσμον γὰ κριθοῦμε. Μόνε ἄς μὲ συχωροῦ ὅλοι καὶ |¹⁵ ὁ θεὸς συχω-
(ρέ)σῃ τους. Κάμνοτα(ς) τέλος προσκαλῶ καὶ μά(ρ)τυ |¹⁶ ρας.